

λήσης τὸ μυστικόν σου ὅσον δύνασαι ἀκριβότερον, δὲν ἐννοῶ ὅμως νὰ διαπραγματεύωμαι ἐπὶ πολὺ. Εἴσθε εἰς τὴν ἐξουσίαν μου· δύναμαι νὰ σᾶς βασανίσω· ἔχω δικαίωμα τῆς ἀνωτάτης καὶ κατωτάτης δικαιοσύνης εἰς τὰς γαίας μου.

Ἡ Σεβρέτη ἐφρίκισε καὶ ἀφῆκε κραυγὴν παραπόνου συσπειρουμένη πλησίον τοῦ Διδιέ. Ὁ Μουσερόν ἐσιώπα.

— Μὴ θελήσετε νὰ ἀντισταθῆτε εἰς ἐμέ, ἄθλια ὄντα, ἐξηκολούθησεν ὁ Μονσενύ.

Καὶ στρεφόμενος πρὸς τὴν νάνον :

— Πεῖσε τὸν σύντροφόν σου νὰ φανῇ εὐπειθὴς καὶ σοὶ ὑπόσχομαι ἐσθῆτας, περεδέραια καὶ κοσμήματα πολυτελεῖ ὡς τῆς κομήσεως συζύγου μου.

Ἡ Σεβρέτη ἠνέωξεν ὑπερμέτρως τοὺς ὀφθαλμούς, ἀλλ' ὁ Μουσερόν ἠτένισεν αὐτὴν αὐστηρῶς καὶ ἀπήντησεν :

— Ἐκλαμπρότατε, ὁμνύω ὅτι ἀγνοῶ ποίαν ὁδὸν ἔλαβεν ὁ κύριος στρατάρχης· ὁμνύω ὅμως ἐπίσης ὅτι καὶ ἂν τὸ ἐγνώριζα δὲν θὰ σᾶς τὸ ἔλεγα.

Ὁ κόμης Αὐρηλιανὸς δὲν ἠδυνήθη νὰ κρατηθῇ πλέον· τὸ πλαστὸν μειδιάματόν του ἐξηφανίσθη καὶ κατέστη πελιδνὸν τὸ ὑποκριτικὸν αὐτοῦ πρόσωπον. Ἀρπάσας δὲ μάλιστα ἀπὸ τῶν χειρῶν ἐνὸς τῶν θεραπόντων του προεχώρησε πρὸς τὸν Μουσερόν κραυγάζων :

— Ἀθλίον ἐξάμβλωμα, θὰ ὁμιλήσης· θὰ σοὶ ἀποσπάσω τοὺς ὄνυχας καὶ τοὺς ὀδόντας διὰ νὰ σὲ ἐξαγκάσω.

Ὁ νάνος ἔκλεισε τοὺς ὀφθαλμούς τρέμων, ἀλλὰ δὲν ὠπισθοδρόμησεν.

Ἡ Κλοτίλδη ἠτένισε τὸν Διδιέ μετ' ἐκπλήξεως.

Ὁ κυνηγὸς ἠνόνησε τὸ βλέμμα ἐκεῖνο καὶ ἠσχύνθη. Ἔστη μετὰ τοῦ κόμητος καὶ τοῦ Μουσερόν.

— Θεέ μου ! ἀνέκραξε διὰ τρεμούσης φωνῆς, δὲν θὰ κτυπήσετε τὸ ἀσθενὲς αὐτὸ πλάσμα !

Ὁ Μονσενύ ἐσταμάτησε καταπλαγείς διὰ τὴν αὐθάδειαν τοῦ Διδιέ, προσεποιήθη ὅμως ὅτι παρεγνώρισε τὴν αἰτίαν τῆς τοιαύτης διαγωγῆς του καὶ ὑπέλαβεν :

— Ἐχεις δίκαιον, ἀνεψιέ μου, ὅχι ἐγώ, ἀλλ' οἱ θεράποντές μου πρέπει νὰ τιμωρήσωσι τὸν ὑβριστὴν αὐτόν. Ἄς τὸν δέσωσι λοιπὸν καὶ ἄς τὸν μαστιγώσωσι μέχρις οὗ ὁμολογήσῃ.

— Οὐτε οἱ θεράποντές σας θὰ ἐγγίψωσιν αὐτόν, ἀγαπητέ μου θεέ, εἶπε ψυχρῶς ὁ νεανίας.

— Τίς λοιπὸν θὰ μὲ ἐμποδίσῃ; εἶπεν ὁ κόμης Αὐρηλιανὸς προχωρῶν πρὸς τὸν Διδιέ καὶ γελῶν.

— Ἐγώ ! ἀπήντησεν ὁ κυνηγὸς ἀντλῶν ἐκ τῶν ὀφθαλμῶν τῆς Κλοτίλδης ὑπέρμετρον θάρρος.

— Σὺ, ὠρατέ μου ἀνεψιέ ! ἀνέκραξεν ὁ Μονσενύ καταπλαγείς.

Ἐρριψεν εἴτα τὸ βλέμμα περὶ ἑαυτὸν καὶ εἶδε ἀφ' ἐνὸς μὲν τοὺς νάνους πλήρεις χαρᾶς, ἀφ' ἐτέρου δὲ τοὺς θεράποντας αὐτοῦ ἀκρωμένους μετὰ περιεργείας.

Ἠνόνησεν ὅτι ἔπρεπε νὰ τελειώσῃ.

— Λησμονεῖς, Διδιέ, ὑπέλαβε μεθ' ὅφους κυριότητος, ὅτι ἐγὼ μόνος εἶμαι κύριος ἐδῶ καὶ ὅτι μοὶ ὀφείλεις ὑπακοὴν ὡς ὁ ἔσχατος τῶν ὑπηρετῶν μου ;

Βλέπων ὅμως τὸν ἀνεψιὸν του κινουντα καταφρονητικῶς τὴν κεφαλὴν :

— Εἰς μάτην ὑπεραίρεσαι, νέε πετεινέ, εἰξεύρω νὰ σὲ ταπεινώσω. Συλλάβετε αὐτοὺς τοὺς νάνους, ἐξηκολούθησεν ἀποτεινόμενος πρὸς τοὺς θεράποντας αὐτοῦ, ἂν δὲ ὁ Διδιέ ἀντισταθῇ συλλάβετε καὶ αὐτὸν ὡς ἀπειθὴ καὶ παράφρον.

Οἱ θεράποντες προεχώρησαν δισταζόντες. Ὁ νεανίας εἴλκυσε τὴν κυνηγετικὴν αὐτοῦ μάχαιραν ἀπὸ τῆς θήκης καὶ ἐτέθη εἰς θέσιν ἀμύντης.

— Δυστυχία, θεέ μου, εἶπεν ὑψηλῶς, δυστυχία εἰς ὅποιον ἐγγίσῃ τοὺς δυστυχεῖς αὐτούς, τοὺς ὁποίους ὠδήγησα ἐδῶ, διότι εἶνε ξένοι. Ἀρνηθῆτε τὴν φιλοξενίαν σας, μὴ εὐσπλαγχνισθῆτε αὐτούς, διώξατέ τους. . . εἶναι φοβερὸν δικαίωμα σας. Ἀλλὰ νὰ βασανίσετε αὐτοὺς ἐλθόντας ἐδῶ ὑπὸ τὴν προστασίαν μου καὶ νὰ γείνω συνένοχος τοῦ τοιοῦτου ἐγκλήματος, τῆς τοιαύτης προδοσίας, αὐτό, κύριε, δὲν θὰ τὸ ὑποφέρω.

— Θὰ φύγῃς λοιπὸν μαζὺ μὲ αὐτούς ! ἀνέκραξεν ὁ κόμης Αὐρηλιανὸς ἔμπλεως ὀργῆς.

Καὶ διὰ νεύματος ἔδειξε τὴν θύραν τοῦ πύργου πρὸς τὸν Διδιέ.

— Ναί, θεέ μου, ὑπέλαβεν ἀνεγείρων ὑπερηφάνως τὸ ἥρεμον αὐτοῦ μέτωπον, θὰ ὠδηγήσω τοὺς ξένους μου ἔξω τοῦ πύργου τούτου, ὅστις ἡνóiετο προθύμως εἰς τοὺς πτωχοὺς ὅταν ἔζη ὁ πατήρ μου. Ἄν ὁ καλὸς ἱππότης Ἐρρίκος μὲ ἤκουε τώρα θὰ μὲ ἐπιδοκίμαζε, διότι δὲν σᾶς ἐπιτρέπω νὰ διαθέτετε τὴν τιμὴν μου κατὰ τὰς ἰδιοτροπίας σας. Ἐκτιμῶ τὸν νάνον αὐτόν, ὅστις εἶναι ἀξίος ἐπαίνων καὶ θαυμασμοῦ, διότι ἠρνήθη νὰ παίξῃ πρόσωπον Ἰούδα. . . Ἐξέρχομαι, θεέ μου, καὶ ἂν πρόκηται ἀκόμη αἱ θύραι αὐτοῦ τοῦ πύργου, ὅστις εἶναι ἰδικός μου, νὰ μὴ μοὶ ἀνοιχθῶσιν εἰμὴ ἅμα ἐνηλικιωθῶ.

Ἀκίνητος καὶ ἀκαμπτος, μὲ ἐσταυρωμένους τὰς χεῖρας, ὁ Μονσενύ ἀνέμενε τὴν ἀναχώρησιν τοῦ ἀνεψιοῦ του. Ἡ ἀπειθεία τοῦ Διδιέ ἐγένετο ἐνώπιον πολλῶν μαρτύρων, ἠδύνατο δὲ νὰ τὴν παραστήσῃ ὡς ἠθελεν εἰς τὸν βασιλέα, οὐτινος ἦν εὐνοούμενος, καὶ ἴσως ἔβλεπεν ἤδη τὴν κληρονομίαν τοῦ ἀδελφοῦ του περιερχομένην εἰς τὰς ἀπλήστους αὐτοῦ χεῖρας. Ἀλλως τε, ὁ Διδιέ ὀρηκτικὸς, ζωηρὸς καὶ ἀφιέμενος εἰς ἑαυτὸν θὰ κατεστρέφετο βεβαίως.

[Ἐπεται συνέχεια].

TONY.

Συνδρομηταὶ ἐγγράφονται εἰς τὰ «Ἐκλεκτὰ Μυθιστορήματα» κατὰ πάσαν ἐποχὴν. Φύλλα προηγούμενα εὐρίσκονται ἐν τῷ Βιβλιοπωλείῳ ἡμῶν, εἰς πάντα τὰ Ὑποπρακτορεῖα τῶν Ἐφημερίδων, καὶ τοῖς κ.κ. Ἀνταποκριταῖς ἡμῶν.

ΒΣΕΒΟΛΟΑ ΚΡΕΣΤΟΒΣΚΗ

ΕΚΤΟΣ ΤΟΥ ΝΟΜΟΥ

ΜΕΡΟΣ ΤΡΙΤΟΝ

[Συνέχεια]

Ὁ Κόροβοφ ἠκροῖτο μετὰ προσοχῆς, θαυμάζων καὶ ἐνωτιζόμενος, πρόθυμος νὰ πιστεύσῃ ἐν τῇ εἰλικρινείᾳ του τὸν τοσοῦτον ἀξιοματικὸν φίλον του.

— Ἡ Ρωσσία, συγκριτικῶς πρὸς τὴν λοιπὴν Εὐρώπην, εὐρίσκεται ὑπὸ διαφόρους κάπως συνθήκας, πολυσημάντως ἐξηκολούθησεν ὁ κ. Ἀντιζίστροφ. Ἐκεῖ δύνανται νὰ συνέρχωνται ἐλευθέρως οἱ ἡμέτεροι εἰς συλλαλητήρια καὶ συνέδρια, ἐκεῖ ὑπάρχουν εὐρέα καὶ ἐλεύθερα τὰ μέσα πρὸς προσηλυτισμὸν, ἐκεῖ νὰ ἰδῆς, προκηρύξεις ἐπὶ προκηρύξεων, ἐδῶ ὅμως δὲν δοκιμάζεις ἂν ἔμπορῇς ! Ἀμέσως σὲ προκηρύττουν ἐσένα τὸν ἴδιον ! ἀμέσως τὸ ἐρηνητικὸν κλείσιμον εἰς τὸ Πετροπάβλοφσκ, κ' ἐτελείωσεν ὁ χορὸς ! . . . Μὲ εἶχον κλείσει μιά φορὰ κ' ἐμένα, φίλε μου, καὶ ἔξυρω, τί ὠραῖον πᾶγμα εἶνε αὐτὸ τὸ Πετροπάβλοφσκ ! Ἀλλὰ . . . πρέπει νὰ ἦνε κανεὶς εἰς ὅλα ἔτοιμος ! . . . Καὶ ἐπειδὴ λοιπὸν ἡ Ρωσσία εὐρίσκεται ὑπὸ ἄλλας συνθήκας, διὰ τοῦτο καὶ τὸ σύστημα τοῦ ὀργανισμοῦ ἐδῶ εἶνε διάφορον. Ἡμεῖς διὰ τὴν Ρωσσίαν ἐδέχθημεν ὡς μάλλον κατάλληλον, τὸ ἀρχαῖον πολωνικὸν σύστημα τῶν τριῶν· εἰς, ἐν παραδείγματι, κατηχεῖ ἐμέ, ἐγὼ σέ, σὺ δὲ πάλιν τρίτον καὶ αὐτὸς ὁ τρίτος γνωρίζει μόνον σέ, ὅχι δὲ καὶ ἐμέ· ἀλλ' οὔτε τὸν κατηχητὴν μου γνωρίζει, καὶ οὔτε πρέπει νὰ τὸν γνωρίῃ διόλου. Ἐπ' αὐτοῦ, φίλε μου, στηρίζεται ὅλον τὸ σύστημα ! Καὶ τί σύστημα ! Πόσον εἶνε ἀπλοῦν καὶ συγχρόνως μεγαλοφυές ! Εἶσαι ἀπειρος καὶ δὲν δύνασαι νὰ φαντασθῇς, μεθ' ὀπόσης ταχύτητος, μεθ' ὀπόσης ἐπιτυχίας ἀναπτύσσονται καὶ αὐξάνουσιν αὐταὶ αἱ τριάδες ! Ἀπασα ἡ Ρωσσία, ἀπασα ἡ Σιβηρία, εἶνε ἤδη σκεπασμένη μετὰ τὸ δίκτυον τῶν τριάδων. Καὶ ὅποιον τὸ ὄφελος, παρετήρησε, συνελήφθη ἕνας· ἕνας καὶ μόνος χάνεται, ἡ τουλάχιστον, μία, δύο, τὸ πολὺ τρεῖς τριάδες, ἂν ἀνακαλυφθῶσιν, οὐδέποτε ὅμως περισσότεραι. Καὶ διὰ τὸν γενικὸν ὀργανισμόν, ἡ ἀπώλεια αὕτη εἶνε μηδαμινή ! . . . Σὺ δέ, ἂν συλληφθῇς, ἔχε ὑπ' ὄψιν σου, ὅτι δὲν πρέπει νὰ φοβηθῇς, οὔτε νὰ ἀποθαρρυνθῇς. Ἄν σ' ἐξορίσουν, τοῦτο σημαίνει, ὅτι σοὶ ἀνατίθεται νέα ἀποστολή, σοὶ ἀποδίδεται νέα σημασία παρὰ τοῦ «Κομιτάτου»· σημαίνει ὅτι ὀφείλεις νὰ φέρῃς τὸν προσηλυτισμὸν ἐκεῖ ὅπου σὲ ἐξορίσουν· ἢ εἰς τὰ μεταλλεῖα, ἢ εἰς τὴν εἰρκτὴν, ἢ εἰς τοὺς λόχους τῶν καθαιρεγμένων, πανταχοῦ ὀφείλεις νὰ προσηλυτίσῃς, καὶ διοργανίξῃς τριάδας· τὸ δὲ «Κομιτάτον» δὲν σὲ λησμονεῖ· παντοῦ καὶ πάν-

τοτε τοῦτο ἀκολουθεῖ ὅλους τοὺς ἐταίρους· ἀνταμοιβεῖ τοὺς ἀγαθοὺς καὶ παιδεύει τοὺς κακοὺς! Καὶ πάντοτε τοῦτο κατορθώνει καὶ μέχρι τοῦ κατέργου καὶ εἰς αὐτὸ τὸ κατέργον νὰ σὲ ἐφοδιαζῇ διαρκῶς διὰ διαφορῶν μέσων, χρημάτων καὶ υποστηρίξεως—ἀρκεῖ νὰ ἐκτελεῖται ἡ ἐντολή του! Ἄν ὅμως προδώσῃς ἢ παραδώσῃς τοὺς ἐταίρους, τότε, φίλε μου, μὴ πρὸς βᾶρος σου, σὲ στέλλομεν εἰς τὴν ἄλλην ζωὴν! Ἡ διαδικασία σ' ἐμᾶς εἶνε σύντομος καὶ ἀνέκκλητος.

Πολλὰ καὶ ἐπὶ μακρὸν καὶ δι' ὅλων τῶν λεπτομερειῶν ὠμίλησεν ὁ κύριος Ἀντιζίστρωφ, ἐξακολουθῶν νὰ μυῇ τὸν νεοφώτιστον εἰς τὰ μυστήρια τοῦ διοργανισμοῦ τοῦ «Κομιτάτου» του. Ὁμίλησε καὶ περὶ τῶν μέσων, καὶ περὶ τῶν σχέσεων ἐν οἷς διεκρίνοντο τὰ μᾶλλον ὑπερέχοντα πρόσωπα καὶ ἔτι μᾶλλον ὑπερέχοντες ἀριθμοί. Εἶπε καὶ περὶ τῆς ἐν τῇ διοργανισμῷ σημασίας τοῦ, καὶ περὶ τῶν σχέσεων του μετὰ τοῦ Νετσάγεφ, τοῦ Βακούνην, τοῦ Οὐτὴν καὶ ὅλων ἐν γένει τῶν Ρώσων μεταναστῶν. Πρὸς τὸν μακαρίτην Γέρτσεν ἀνεφέρετο ἐπιπολαίως καὶ συγκαταβατικῶς, ἀλλ' εἰς τὸν Βακούνην καὶ εἰς τὸν Νετσάγεφ ἀνεγνώριζεν ἰσχύιν πραγματικὴν καὶ μεγάλην. Ἀνέκδοτά τινα μεταναστῶν, δολορραφαίαι τινες, θίγουσαι μᾶλλον ἀμοιβαίᾳ βαλάντια καὶ κοιτῶνας, λεπτομέρειαι τινες, χαρακτηρίζουσαι ὅφεις τινὰς τοῦ βίου καὶ τῆς πολιτείας τῶν μεταναστῶν, λεπτολογήματά τινα, θίγοντα ἀτομικοὺς χαρακτῆρας τούτου ἢ ἐκείνου τοῦ δράστου, σκανδαλώδη τινὰ ἀνέκδοτα περὶ Πολωνῶν καὶ τῶν ἡμετέρων συμπολιτῶν τῆς Ζυρίχης—πάντα ταῦτα ἐκτεθέντα διὰ ραθύμου καὶ αὐτοπεποιθήτου τόνου μετ' ἐμβριθοῦς ὕφους αὐθεντικότητος, μετὰ πεποιθήσεως πρὸς τὴν ἰδίαν ἀγνότητα—πάντα ταῦτα παρήγαγον τὴν ἐντύπωσιν τῶν εἰς τὸν εὐπιστον Κόροβοφ, καὶ τελείως κατέπεισαν αὐτόν, ὅτι ἔχει τὴν τιμὴν νὰ ᾔνῃ φίλος προσώπου λίαν σοβαροῦς ιδιότητος. Ἦδη τὸ ἠθικὸν δικαίωμα τοῦ κ. Ἀντιζίστρωφ καὶ ἡ ἐπὶ τοῦ Κόροβοφ ἐπιρροή του, καὶ ἄνευ τούτων οὐ σμικρὰ ἤδη οὔσα, νῦν ἔσσαν ἔτι μᾶλλον καὶ σὺν αὐτοῖς συνήχησε καὶ ὁ βαθμὸς τῆς ἐκουσίας πρὸς τὸν κ. Ἀντιζίστρωφ ὑποταγῆς του. Ἀπὸ τῆς στιγμῆς ταύτης ὁ Βαλεριανός, μεμνημένος εἰς τὸ σπουδαιότερον μυστικὸν τῆς ζωῆς τοῦ φίλου του, ἤρξατο εὐγνωμόνως καὶ θερμῶς ἐκτιμῶν ἐν τῇ ψυχῇ αὐτοῦ τὴν ὑψίστην ἐμπιστοσύνην, δι' ἧς ἠξιώθη, καὶ τὴν σπανίαν ἐιλικρίνειαν. Ἡσθάνθη ἐπ' αὐτοῦ οἶονεῖ ἀντανάγκασιν τῶν ἀκτίων τῆς αἰγλῆς ἐκείνης δι' ἧς ἐβλεπε κατευγαζόμενον τὸν κ. Ἀντιζίστρωφ. Ὑπερηφανεύετο, διότι ἠδύνατο νὰ ἀποκαληθῇ φίλος τοιοῦτου ἀνδρός καὶ ὅτι ὁ ἀνὴρ οὗτος ἀναγνωρίζει αὐτόν ὡς τὸν κράτιστον, τὸν προσφιλέστερον φίλον του· ὁ Βαλεριανὸς Κόροβοφ ὥσει ἀνεπτύχθη εἰς τοὺς ἰδίους ὀφθαλμούς του. Ἦδη αὐτός, ὁ ἀπόβλητος τῶν συνεργατῶν τοῦ Τσέμς,

ὁ ἐγκαταλειφθεὶς σύζυγος, ὁ μέθυτος συλλέκτης διαφορῶν, εὐτελοῦς ἀνταμοιβῆς, εἰδήσεων, διὰ τὰς ἐφημερίδας τοῦ δρόμου, εἶχε τὸ δικαίωμα νὰ δώσῃ εἰς σεαυτὸν σημασίαν τινὰ, ἠδύνατο νὰ εἴπῃ περὶ σεαυτοῦ ὅτι εἶνε κῆτι, ὡς φίλος τοῦ Ἀντιζίστρωφ καὶ ὡς μέλος τοσοῦτω μεγάλης ἐταιρίας. Ὁ σκοπὸς καὶ ἡ πρὸς ἕτερον ἀντικείμενον προσήλωσις εὐρέθησαν. Ὁ Βαλεριανὸς ἀνέπνευσέ πως μάλιστα ἐλευθερώτερον.

Γ'

«**Ἡδὺρ ἡ πέτρα τὴν ἀμάδα.**»

Ὁ Ἀντιζίστρωφ, μόλις κατορθώσας νὰ κατηχήσῃ τὸν Κόροβοφ, χωρὶς νὰ χάσῃ καιρὸν, ἀνεχώρησε πρὸς τὸν Βελτίστσεφ.

Ὁ Πλάτων Βασιλείεβιτς ἔπινεν ἀκόμη τὸν πρωῒνον καφέ του, διατρέχων τὰς νέας ἐφημερίδας, ὅταν ἀνήγγειλον αὐτῷ τὴν ἀφίξιν τοῦ ἐπισκέπτου τούτου.

— «**Αἱ κύριε... κύριε Ἀντο... Ἀντι... Ζίστρωφ!**... Ἀπροσδόκητος ὁ ἐρχομός σας! Χαίρω ποῦ σὰς βλέπω! εἶπεν ὁ Πλάτων χωρὶς νὰ ἐγερθῇ τοῦ καθίσματός του καὶ ραθύμως τείνας τὴν ἀριστερὰν χεῖρα πρὸς τὸν ξένον του, πιθανῶς θὰ ἔλαχε νὰ μοῦ εἰπῇτε τίποτε νέας εἰδήσεις.

— «**Εἰχα!** ἀποτόμως καὶ ξηρῶς ἐπρόφερον ὁ Ἀντιζίστρωφ, προσβληθεὶς πως ἐκ τοῦ τρόπου τούτου τῆς «ἀριστερᾶς χειρὸς» καὶ τοῦ ραθύμου αὐτοῦ ὕφους.

— Καὶ διατί ἀργήσατε τόσο νὰ μοῦ ἔλθετε, φίλτατέ μου;

— «**Ἐτσι ἔτυχε, πολυσέβαστέ μου!** Ἄλλως τε, τί νὰ ἔλθω νὰ κάμω χωρὶς λόγον; Μῆτε ἐγὼ ἐσὰς, μῆτε σεῖς ἐμέ λογαριάζετε βέβαια μετὰ τῶν γνωρίμων σας· ἐπομένως χωρὶς δουλειά, ποῖά ἀνάγκη νὰ βλέπωμεθα. Τώρα δὲ ποῦ παρουσιάσθη δουλειά, ἰδοὺ ἦλθα.

— Χαίρω πολὺ, χαίρω πολὺ! ἐτραύλιστε χαμηλωφώνως ὁ Βελτίστσεφ, τραθεὶς ἐκ τοῦ «πολυσέβαστέ μου» τούτου, μεθ' οὗ ἀπετάθη πρὸς αὐτόν ὁ «φίλτατος». Καὶ ποίου εἶδους νέα μοὶ ἐφέρατε λοιπόν; Μεγάλως ἀνυπομονῶ ν' ἀκούσω ἀπὸ σὰς τίποτε εὐχάριστον!

— **Αἱ, τί «εὐχάριστον!»** Τὸ εὐχάριστον διὰ σὰς, εἶνε, ὅτι μετὰ δύο περίπου ἑβδομάδας τελειόνομεν μετ' τὸν Κόροβοφ.

— Τόσον ὀργήγορα; ἐξεπλάγη ὁ Βελτίστσεφ.

— Τίς ἡ ἀνάγκη νὰ βραδύνωμεν; ὅσο ταχύτερον, τόσο καλλίτερον!... Τοῦτο, βλέπετε, ικανοποιεῖ καὶ τοὺς ὑπολογισμούς μου. Καὶ διὰ τοῦτο λάβετε τὸν κόπον νὰ προετοιμάσετε ἐγκαίρως τὰς πέντε μου χιλιάδας.

— Οὐδὲν ἐμπόδιον ὑπάρχει οὔτε μίαν στιγμὴν! ἐπιστοποίησεν ὁ Βελτίστσεφ.

— **Λοιπόν, καὶ εἰς ἐμέ πολὺ περισσότερον δὲν ὑπάρχει ἐμπόδιον!**... Αὐτὸ μόνον θέλω... νὰ φροντίσετε νὰ μοῦ προμηθεύσετε μίαν τυπογραφικὴν μηχανήν, καὶ ὅσον τὸ δυνατόν ταχύτερον· καλὸν μάλιστα θὰ ᾔτο ἂν εἴμπορούσατε σήμερον!

Ἐεύρετε τὴν παροιμίαν· «τὸ σίδερο στὴ βράσι τοῦ κολλᾷ!»

— **Τυπογραφικὴν μηχανήν!** ἐν ἀπορίᾳ θεωρήσας τὸν Ἀντιζίστρωφ ἠρώτησεν ὁ Βελτίστσεφ.

— **Ναί, μικρὰν τυπογραφικὴν μηχανήν καὶ 7 ὀκάδας στοιχείων.**

— **Καὶ διατί;**

— **Διὰ τὴν ὑπόθεσίν μας.**

— **Λάβετε τὸν κόπον νὰ ἐξηγηθῇτε λεπτομερέστερον.**

— **Ἄ, ὄχι, ἀπὸ τὰς περὶ αὐτὴν ἐξηγήσεις νὰ μ' ἀπαλλάξετε!** μετ' εὐτραπείας ὑπεκλίθη ὁ Ἀντιζίστρωφ. Ἐνθυμηθεῖτε τὰς πρώτας συμφωνίας μας, καὶ ὅτι ἐκ τῶν προτέρων ἔλαβον τὸ δικαίωμα νὰ μὴ σὰς φανερώσω τὰ μέσα καὶ τὸν δρόμον μου.

— **Καὶ ἀπαιτεῖτε ὥστε ἐγὼ ὁ ἴδιος νὰ φροντίσω νὰ σὰς εὕρω αὐτὰς τὰς μηχανάς;**

— **Ὅχι μηχανάς, ἀλλὰ μηχανήν,** ἀνεσκεύασεν ὁ Ἀντιζίστρωφ· ἐπειτα, ἡ σείς ὁ ἴδιος ὑπάγετε ἢ ἀναθέσατε εἰς ἄλλον τινὰ, αὐτὸ δι' ἐμέ εἶνε ζήτημα ἀδιάφορον.

— **Ἐεύρετε ὅτι ἡ θέσις μου δὲν ἐπιτρέπει νὰ κάμω τοιαύτας ὑπόπτους ἀγοράς.**

— **Τότε λοιπὸν ἀναθέσατε αὐτὴν εἰς ἄλλον τινὰ.**

— **Καὶ αὐτὸ ἐπίσης δὲν τὸ εὐρίσκω κατάλληλον.** Μήπως εἴμπορουν νὰ συμβοῦν ὀλίγα;

— **Ὅστε, φοβεῖσθε... Χμ!... Καὶ ὅμως ἡ ὑπόθεσις δὲν ἐπιδέχεται ἀναβολήν.**

— **Ἀγοράσατέ την ὁ ἴδιος, ἐπρότεινε τῷ Βελτίστσεφ.**

— **Ἐγώ;... Ἐστω, γνωρίζω ἓνα, ὁ ὁποῖος ἔχει μίαν τοιαύτην μηχανήν, ἀπὸ τὸν καιρὸν τοῦ Καρακόζοφ, ὡς καὶ στοιχεῖα καὶ διὰ τὸ γενικὸν καλὸν ἴσως δὲν θὰ μοῦ τὴν ἀρνηθῇ, ἀλλὰ βλέπετε, δὲν μοῦ ἔμειναν ψιλὰ!**

— **Καὶ γὰρ σὰς ἔδωσα χρήματα περιπλέον, ὑπενθύμισεν ὁ Πλάτων.**

— **Νὰ ἡ ὥρα!** μετὰ περιφρονήσεως ἐγέλασεν ὁ Ἀντιζίστρωφ· ἐδώσατε διακόσια ρούβλια, μεγάλη δουλειά! Δὲν ἠξέυρετε ὅμως ὅτι μετ' αὐτὸ τὸ ποσὸν ἔπραξα τόσα καὶ τόσα.

Καὶ διηγῆθη αὐτῷ λεπτομερῶς τὰς πράξεις του δικαιολογῶν τὸ δαπανηθὲν ποσόν.

— **Ὅστε, θὰ εἰπῇ, θέλετε καὶ ἄλλα χρήματα νὰ σὰς δώσω;**

— **Βεβαιότατα!.. νομίζω ὅτι εἶνε περιττὴ κάθε ἐρώτησις περὶ τούτου!**

— **Περιττὴ ἡ ἐρώτησις, ἀλλ' ἐπιτρέψατέ μου τὴν ἀμφιβολίαν, μήπως μὲ νομίζετε κανένα μωρὸν ἀντικείμενον τῆς τολμηροτέρας ἐπιχειρήσεως;**

— **Εἴμπορεῖτε νὰ ἀμφιβάλετε!** Πρέπει ὅμως νὰ ἔξέυρετε ὅτι ἡ ὑπόθεσις σας τότε πᾶσι νὰ κάμῃ δουλειά της!...

Καὶ μετὰ ταῦτα ἠγέρθη τῆς θέσεώς του.

[Ἐκεῖται συνέχεια].

ΑΓΑΘ. Γ. ΚΟΝΣΤΑΝΤΙΝΙΑΝΣ